Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 55. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 22-го БЕРЕЗНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MARCH 22, 1986 No. 55. VOL. XCIII.

СПРАВА І. ДЕМ'ЯНЮКА НАБИРАЄ РОЗГОЛОСУ

Нюарк, Н.Дж. (АОЛПУ). — Від часу, коли справа Івана Дем'янюка вийшла на публічний форум, різні сплетні, дезінформація і викривлювання правди поширилися не тільки в загально американських колах, але також в українських громадах.

І. Дем'янюк, який став жертвою московсько-жидівської конспірації проти українців, цілий час твердив і дальше твердить що він ніколи не був у концентраційному таборі в Треблінці і ніколи не брав участи в масових вбивствах.

Не зважаючи на наклепи, організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОПЛУ) від червня минулого року перевела ряд акцій в обороні Івана Дем'янюка і проти знеславлювання українців. Десятки тисяч карток-поштівок були вислані до Джорджа Шулца, державного секретаря, Едвина Міса, головного прокуратора ЗСА, Пітера Родіна, голови Комісії судівництва в Палаті Репрезентантів і Строма Тирмонда, голови Комісії судівництва в Сенаті. В тексті тих поштівок були домагання перевірити дії Бюра спеціяльних інвестиґації (ОСІ) і протест проти переслідування Дем'янюка. В цей сам час була переведена грошова збірка на правну оборону І. Дем'янюка і зібрано 85,000 долярів, які було передано адвокатові Маркові О'Коннорові, що від кількох років веде оборону І. Дем'янюка в американських судах різних інстанцій.

Під час січня й лютого 1986 року АОЛПУ заініціювали і координували інтенсивну кампанію петицій до президента Роналда Реґена, як і також масових листів і телефонів до Білого Дому. В тих петиціях просилося Президента інтервеніювати в справі Дем'янюка і не допустити до вивезення його до Ізраїля. Велика кількість людей брала участь в цій акції, так що часто неможливо було додзвонитися до Білого Дому і треба було довго чекати на получення. Нотορично відома Елизабет Голцман заявила публічно, що ультраконсервативні антисемітські групи вели обширну й інтенсивну кампанію в бороні Дем'янюка.

На превеликий жаль, уряд ЗСА не зареагував на наші просьби і петиції і дав дозвіл вивезти Дем'янюка до Ізраїля 27-го лютого ц.р., на те щоби ізраїльські судді судили його за „злочини проти людства". В листі до АОЛПУ з Білого Дому з 13-го березня ц.р. старший асистент Президента Дейвид Воллер дякує АОЛПУ за петиції і каже: „Екстрадиція Дем'янюка до Ізраїля відбулася з повним застосуванням всіх легальних процедур і забезпечень і це відбулося тільки після того як державний секретар ЗСА впевнився що Дем'янюка будуть трактувати гуманно і що судова розправа буде проваджена в справедливий спосіб. Державний департамент ЗСА буде пильно стежити за всіма судовими процедурами щоби запевнити Дем'янюкові справедливість. Він буде суджений тільки за вбивство, злочин за який його вивезено".

Іван Дем'янюк сидить в ізраїльській електронічній келії і за ним стежить цілий світ. Ізраїльці не дозволяють йому зателефонувати до його родини, мотивуючися браком грошей. Проситься людей доброї волі писати до нього поздоровлення, щоб підтримати його на дусі. Адреса його тюрми: John Demjanjuk, Ayalon Prison, Ramla, Israel.

Під час останніх кількох днів відкриваються нові можливості і напливають відомості про Дем'янюка швидким темпом. Зголосилися свідки, які готові свідчити, що Іван Дем'янюк є невинний і що він не є „Іван Грізний". Також засоби масової інформації подають, що в архівах Ізраїля є зізнання очевидців що „Іван Грізний" був вбитий в 1943 році.

АОЛПУ закликає громаду забезпечити правну оборону Іванові Дем'янюкові і дати його адвокатові Марк О'Коннорові засоби щоб він дальше боронив його. Пожертви на Фонд Правної Оборони АОЛПУ можна посилати до: AHRU Legal Fund, Americans for Human Rights in Ukraine, 43 Midland Place, Newark, N.J. 07106.

А. Щаранський не виступає публічно з причини захворіння

Єрусалим, Ізраїль. — Анатолій Щаранський, відомий совєтський дисидент і жидівський активіст, який відсидів в совєтських концтаборах дев'ять років з усіх 13 за сповидну співпрацю з американською розвідчою службою (Сі-Ай-Ей), обвинувачення яке Щаранський категорично відкидав ввесь час під час процесу і пізніше у в'язницях, перестав виступати публічно з причини легкої хвороби серця і галюцинацій та безсоння, психіятричної хвороби набутої під час довгого перебування в концтаборах, на допитах КҐБ і у так званих „ізоляторах".

Авіталь Щаранська, дружина дисидента, розмовляючи з кореспондентами заявила, що її чоловік все ще страждає від тортур і психологічного тиску на нього зі сторони совєтських органів безпеки. Згідно з її інформаціями Щаранський має пошкоджене серце у наслідок недоживлення, переживань, тяжкої праці і нервової напруги на протязі багатьох років. Ця напруга почалася ще задовго до його арешту, тобто від того дня коли за ним почали слідкувати аґенти КҐБ. Після приїзду до Єрусалиму Щаранського докладно перевірили лікарі і заявили, що він, при допомозі лікарів і медикаментів, виздоровіє, але тимчасово, принаймні кілька місяців, повинен відмовитись від всяких виступів, довгих подорожей, емоційних ситуацій.

На запитання кореспондентів чи Анатолій поїде в травні до З'єднаних Стейтів Америки, як було раніше запляновано, А. Щаранська відповіла, що в цій справі вона мусить порадитися з лікарями і тому ще немає остаточного рішення „Ми обсервуємо його і побачимо, чи він буде настільки сильним, щоб відбути таку довгу подорож", — заявила Щаранська.

Вміжчасі Линн Сінґер, речник Ради оборони совєтських жидів, заявила, що рада отримала багато різних пропозицій для виступів Щаранського в ЗСА, написання спогадів, лекцій в університетах, а навіть виступу в телевізійних фільмах, що забезпечило б його і дружину фінансово на ціле життя.

У Філядельфії влаштовують вечір поетів

Філядельфія. — Центр для совєтських і східньоевропейських студій при Пенсильванійському університеті та Український Освітньо-Культурний Центр влаштовують вечір українських поетів й дисидентів Василя Стуса й Миколи Руденка — поезії в оригіналі і в перекладі, як також і аванґардний український театр з Торонто поставить „Реквієм на смерть поета".

Вечір відбудеться в неділю, 23-го березня ц.р., о год. 4-ій по полудні тут в Independent National Park Theater при 3-ій і Чеснат вул. Керівником програми є д-р Володимир Карпинич, а д-р Лариса Оншкевич говоритиме про огляд творчости поетів.

Вийшов перший том української бібліографії в Канаді

Едмонтон, Альта. (ББ). — Щойно вийшло у світ друге доповнене видання книги альбомного обсягу, у твердій полотняній оправі, п.н. „Анотована бібліографія української літератури в Канаді: Канадські книжкові видання, 1908-1985", що її склав д-р Яр Славутич, професор-емерит Альбертського університету.

В книзі зареєстровано 335 українсько-канадських поетів, письменників, драматургів, літературознавців і критиків, авторів спогадів та редакторів-укладачів різних збірників, що видали кілька тисяч книжок, написаних і надрукованих у Канаді. Цю бібліографію — перший том у серії — можна замовляти, надсилаючи на адресу видавництва „Славута", 72 Вестбрук Драйв, Едмонтон, Альберта, грошовий переказ на суму 40 дол. (американських). Видання надається для бібліотек, клюбів, наукових установ, університетів, а також для любителів української книжки, викладачів і науковців. Наклад обмежено до 75 примірників.

(Закінчення на стор. 3)

К. АКІНО НАТРАПЛЯЄ НА НОВІ ТРУДНОЩІ

Маніля, Філіппіни. — Новий президент Філіппін Коразон Акіно, яка має підтримку майже всього філіппінського народу, крім комуністів і скрайньо-лівих елементів, які визнають політичну філософію Мао Зедонґа, натрапляє на нові труднощі в керівництві державою. З одної сторони вона і її найближчі співробітники стремлять до побудови демократичної системи американського зразку, а з другої сторони мусить розбудовувати і скріплювати мілітарну силу країни, щоб не допустити комуністів до розпалення громадянської війни до чого вони стремлять вже від самого початку їхньої підпільної діяльности.

Політичні дорадники за кордоном кажуть, що початкове приязне відношення Акіно до лідерів комуністичної партії і партизанських командирів, яких нона наказала навіть звільнити з в'язниці і випустити на волю, напевно зміниться в скорому часі, якщо військова активність комуністів і їхні напади на військові інсталяції і цивільні поселення буде продовжуватися. Покищо звернення Акіно до лідерів комуністичної партії припинити військові дії і намагатися мирним способом розв'язати усі спірні питання, немали успіху. Комунсітичні партизани, які ортимують матеріяльну допомогу від Совєтського Союзу і його сателітів, а посередником в цьому є комуністичний В'єтнам, перевели в останньому часі декілька вдалих військових акцій, використовуючи ситуацію релятивного спокою і перегрупування в армії і цивільній адміністрації. Ці акції, у яких загинули люди, значно утруднюють президентові К. Акіно перевести запляновані реформи політичного й економічного порядку.

Єдиною опорою теперішнього уряду є ієрархія Римо-Католицької Церкви, яка має вплив на широкі народні маси і яка, правду кажучи, допомогла К. Акіно прийти до влади та позбутися колишнього довголітнього президента з диктаторськими прекметами Фердінанда Маркоса. Архиєпископ Манілі кардинал Джеймі Сін звернувся у пастирському листі до народу з проханням стриматися тим часово з критикою теперішньої адміністрації, яка в трудних обставинах не зуміла ще наладнати усіх справ. На думку кардинала К. Акіно потребує підтримки всього народу, щоб вона могла пляново, без введення хаосу, перевести запляновані нею раніше політичні й економічні реформи.

Вміжчасі біля 250 філіппінців, які перебували за кордоном з огляду на існування військового режиму Ф. Маркоса, повернулися на батьківщину.

З приводу комуністичної активности, кабінет міністрів доручив міністрові оборони ген. Фіделеві Рамосові поставити армію в стан поготівля, щоб вона була готова у випадку більших військових акцій комуністів.

КОНҐРЕС ВІДКИНУВ ДОПОМОГУ НІКАРАҐУАНСЬКИМ ПОВСТАНЦЯМ

Вашінгтон. — Палата Репрезентантів 222 голосами проти 210 відкинула резолюцію про надання допомоги нікараґуанським партизанам, які воюють з марксистським режимом.

Вислід голосування неможливо було передбачитик. Навіть спікер Палати Репрезентантів Томас О'Нілл вважав, що резолюція буде відхилена з перевагою лише на один голос. Насправді різниця становила 12 голосів. Підсумки голосування можна розцінювати як одну з найбільших поразок в зовнішній політиці президента Роналда Реґена.

Перед голосуванням виступили демократ Клод Пеппер і лідер республіканської меншости в Палаті Роберт Майкл, які пропонували надання допомоги партизанам-антисандіністам, а також спікер Т. О'Нілл, який з самого початку боровся проти резолюції. Він сказав, що резолюція є справою совісти, а не політики і накинувся на представників Адміністрації, які обвинувачували противників допомоги повстанцям у відсутности патріотизму.

„На мій погляд, Білий Дім не заспокоїться доти, поки не пішле в Нікараґуа війська, — сказав О'Нілл. — В душі я побоююся, що американські вояки опиняться там після листопадових виборів". Спікер мав на увазі проміжні вибори до Сенату і Палати Репрезентантів.

Т. О'Нілл сказав, що якщо демократи відкинуть резолюцію, то вони будуть ще мати можливість прийняти альтернативний плян 15-го квітня, коли в Палаті знову відбудеться голосування в цій справі. Один такий альтернативний варіянт Білий Дім запропонував в останній момент, коли можна було зрозуміти, що резолюція має мало шансів на успіх. Згідно з цим компромісовим пляном, Палата Репрезентантів повинна була негайно надати Урядові 25 міл. дол. із тих 100 мільйонів, які він просив. Виділені гроші повинні були піти на придбання продуктів для партизанів і зенітних ракет для боротьби з сандіністськими гелікоптерами МІ—24, які наносять повстанцям значних втрат. Решта 75 міл. дол. повинні були бути виділені за 90 днів, протягом яких відбувалися б переговори про мирне вирішення нікараґуанського конфлікту.

Очевидно, більшість демократів у Палаті Репрезентантів вирішили, що ЗСА повинні і далі намагатися вирішити нікараґуанську проблему дипломатичним шляхом.

Спікер Т. О'Нілл, як і більшість інших лідерів демократичної фракції, виступають проти допомоги повстанцям в будь-якій формі, хоч багато з них визнають, що все таки Палата Репрезентантів проголосує за надання нікараґуанським борцям за свободу американської підтримки. Однак покищо конґресмени залишили повстанців напризволяще.

Жінка у двох світах обличчям до громади

Джерзі Ситі, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Коли до редакції „Свободи" зайшли на відвідини чотири молоді жінки-активістки під проводом Наді Нинки нам пригадалась конференція „Жінка у двох світах", де ми бачили ці самі обличчя в осередку акції.

Тому нас ніяк не здивувало, коли гості повідомили, що вони організують після чотирьох років другу з черги таку конференцію, призначену на зустріч та виміну думок серед молодих українських жінок.

Гаслом конференції є „Громада — це ми" і, як інформують організатори, тим разом вони хочуть витягнути на світло денне та обговорити різні проблеми українського сьогоднішнього життя в ЗСА. Організаторки поставили собі за завдання доказати, що кожний може мати свою власну опінію на різні прояви того життя, але це не повинно відтягати молодше покоління, особливе жіноче, від участи в організаційному житті громади.

У програмі, яку тепер приготовляють та продискутовують, будуть порушені чотири аспекти життя української жінки сьогодні: родина, громада, персональні зацікавлення і заробіткова праця. Ті чотири аспекти будуть представлені окремими доповідачами на панелі в перший день конференції.

Відтак у другому дні ці самі теми будуть розпрацьовані обширно на окремих чотирьох сесіях з дискусією та відповідними висновками.

В редакції „Свободи" (сидять, зліва): Зеня Брожина і Оля Лісківська, (стоять): Леся Качмар і Надя Нинка.

Тут голова підготовчої Організаційної комісії Надія Нинка вияснює, що ті, які взялися за переведення другої конференції молодих жінок в першу чергу розглянули завваги після першої конференції, зробили відповідні підсумки і тепер витягають з того висновки. Одною з головних завваг, що її в окремому опиті висловили численні учасниці першої конференції, було бажання, щоб дістати у висліді дискусій практичні життьові поради до порушених питань. Саме маючи це на увазі, друга конференція буде старатися давати практичну розв'язку на всі порушені питання.

Про намічену програму другої конференції подає точніші інформації голова Програмової комісії, Зеня Ковальчин-Брожина, яка рівночасно є заступницею голови підготовчої комісії Н. Нинки. Вона кидає ряд тем, які будуть порушені в поодиноких сесіях і на які будуть говорити запрошені фахівці, що можуть підготовити відразу практичні висновки. І так, наприклад, у загальній темі „Родина" будуть заторкнені проблеми виховання дітей, опіки над старшими віком члена-

(Закінчення на стор. 3)

ВИСТАВКА Л. ГУЦАЛЮКА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Ґалерія ОМУА тут при 136 Друга авеню влаштовує ретроспективну виставку картин Любослава Гуцалюка, яка триватиме від 23-го до 30-го березня ц.р. Відкриття виставки відбудеться в неділю, 23-го березня, о год. 1-ій по полудні. Під час тижня ґалерія відкрита в год. 6-8 вечором, а в суботу і неділю в годинах 1-8 вечора.

ВИСТАВКА Ю. ГУРИ В ЧИКАҐО

Чикаґо. — 6-ий Відділ СУА влаштовує мистецьку виставку Юрія Гури, яка відбудеться тут в домі сеньйорів, при 2355 Вест Чикаґо авеню. Відкриття виставки та зустріч з мистцем відбудеться в п'ятницю, 18-го квітня ц.р., о год. 7-ій вечора, при шампанськім. Відтак виставка відкрита в суботу, 19-го квітня, від год. 10-5 по полудні та в неділю, 20-го квітня, від год. 10-3 по полудні.

Панама не дасть політичного азилю для Ф. Маркоса

Панама Ситі, Панама. — Президент Панами Ерік Артуро Дельвелл відмовив в останній хвилині надати політичний азиль для колишнього президента Філіппін Фердінанда Маркоса, його родини і найближчих співробітників, тоді коли пасажирський літак вже був майже готовий до відлету. Дицизія була зроблена у поспіху, вже після того, як американські засоби масової інформації повідомили, що Ф. Маркос відлетить з Ґаваїв до Панами з четверга на п'ятницю, тобто 21-го березня літак вже мав приземлитися на міжнародному у летовищі в Панамі. Рішення про відмову прочитав секретар президента Ґулєрмо Абамез. Рівночасно з публічним повідомленням, Панама повідомила, про своє рішення амбасаду З'єднаних Стейтів Америки. У Вашінгтоні Уряд ЗСА не зайняв ще становища до цього нового розвитку подій, але Маркоси та їхні помічники покищо залишаться на Гаваях.

Так по волі чи по неволі президент Філіппін, здавалося всесильна людина з диктаторськоими властивостями, матеріяльно забезпечений, як жадний інший керівник держави, став людиною без держави і без належного притулку. Очевидно, він має великі претенсії до Адміністрації Р. Реґена, яка обіцяла йому і його родині спокійне життя в будь-якій частині ЗСА у заміну за безкровне передання влади опозиційним партіям під керівництвом Коразон Акіно, дружини забитого лідера опозиції Беніньо Акіно в 1983 році.

Речники Білого Дому і Державного департаменту заявили, що розшуки за новим місцем проживання для Ф. Маркоса ще не закінчилися і тому було б передчасно займати до цієї справи становище. Політичні спостерігачі кажуть, що відмовне рішення Панами наступило під тиском лідера опозиції, який заявив, що Панама не може бути місцем для людини, „яка стала політичним сміттям" в очах світу.

Президент Дельвелл відбув після цього консультаційні розмови з лідерами політичних партій, які формують Крайову демократичну унію і які висунули його на це становище. Виглядає, що вони також не погодились на дозвіл для Маркоса. І так справа колишнього президента, як то кажуть, „зайшла в сліпий кут", може навіть з допомогою теперішнього уряду в Манілі і ліберальних сил, які всіма способами, взялися допомагати К. Акіно встановити „справжню" демократичну систему у Філіппінах.

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОГО РОКУ біля 500 осіб були визнані виннимм та мусіли платити великі грошові кари, за те, що вони їздили автомобілями не маючи зі собою свого дозволу на їзду. Покарані мусіли також покрити судові кошти. Цього року, як і минулого, існують великі кари за їждження без дозволів.

ДОЩІ, БУРІ І СНІГОВІЇ закінчили земовий сезон в Америці. В Джорджії вітри доходили до 160 миль на годину і поранили 15 осіб. В Мишіґені впало біля дві стопи снігу, у наслідок чого закрито школи і деякі підприємства. Північні стейти мали багато снігу, а південні багато дощу і сильні вітри.

КОМПАНІЯ ДЖЕНЕРАЛ МОТОРС відкликала біля 136,000 автомобілів з 1985 року, щоб замінити пружини, які шкодять моторам. Також авта фірми Гонди мають дефекти. Голова центру, який займається якістю нових авт, заявив, що власники автомобілів Дженерал Моторс мають багато проблем тому, що електричні проводи є недосконалими.

У СВІТІ

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ Філіппін Фердінанд Маркос плянує поселитися в Панамі і полетить туди за кілька днів. Прихильники і найближчі співробітники Маркоса заявляють, що поведінка деяких американських законодавців і навіть деяких членів Адміністрації президента Роналда Реґена, які один за одним почали передавати новому урядові в Манілі секретні довірочні документи, їздити з поклонами до нового президента Каразон Акіно, виступати на телевізії з осудом діяльности колишнього уряду, створює небезпеку для колишнього президента Філіппін. Ще чого доброго, кажуть деякі прихильники Маркоса, скрайньо-ліві елементи в Палаті Репрезентантів захочуть притягнути до „кримінальної" відповідальности людину, якій Уряд ЗСА обіцяв при зміні уряду в Манілі, що він зможе жити в спокою і в повазі, де тільки захоче.

СТОКГОЛЬМСЬКА ПОЛІЦІЯ звільнила з в'язниці запідозреного у вбивстві прем'єр-міністра Ольофа Пальме осібняка після того, як деякі свідки вбивства, які допомагали поліції виготовляти шкіц обличчя, не розпізнали, або не хотіли розпізнати його при конфронтації з 32-річним Віктором Ґуннарсоном. Прокуратор наказав після цього випустити його на волю, але заборонив виїжджати зі Стокгольму поки ще ведеться слідство у зв'язку з вбивством.

ЄЛЕНА БОННЕР, ДРУЖИНА академіка Андрея Сахарова, який є фактичним в'язнем КҐБ і перебуває на примусовому засланні в місті Ґорькі, почала домагатися, щоб західні держави і поодинокі вчені зверталися до генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова та інших впливових осіб в Совєтському Союзі з проханням дати повну свободу для Сахарова і дозволити йому повернутися до Москви. „Для нього життя в Ґорькі це загроза для його життя", — заявила Боннер у Вашінгтоні під час зустрічі з багатьма друзями і звеличниками Сахарова.

БРИТАНСЬКИЙ ПРИНЦ Ендрю, який свого часу брав участь у війні на Фальклядських островах, заручився із Сарою Ферґусон, дочкою колишнього військового старшини. Принц Ендрю є другим сином теперішньої королеви Єлісавети II. Кореспонденти інформують, що мама-королева була дуже задоволена заручинами і Бакінгемський палац приготовляється до чергового королівського весілля.

ЖАК ШІРАК, ТЕПЕРІШНІЙ посадник Парижу, неоголліст, якого президент Франції соціяліст Франсуа Міттеран попросив створити новий уряд з консервативних партій, які здобули перемогу у парляментарних виборах 16-го березня ц.р., прийняв пропозицію, але має певні труднощі у підборі кабінету, кажуть політичні спостерігачі. З огляду на те, що Міттеран звернувся вперше до Шірака, а не до колишнього прем'єра Жака Чабана-Дельмаса, який є тепер посадником міста Бордо, його політична партія, Унія за демократичну Францію, яка має 127 депутатів у парляменті, робить труднощі у переговорах. Засоби масової інформації повідомляють, що Міттеран також робить труднощі для Шірака, відкидаючи деяких пропонованих ним кандидатів до ради міністрів.

ПРЕЗИДЕНТ ЧІЛЕ ГЕН. Авгусго Піночет категорично відкинув обвинувачення Комісії прав людини при Об'єднаних Націях, яка ствердила, що в тій країні далі продовжуються безправні арешти цивільного населення і тортури, що їх переводять працівники державної служби безпеки. „Ніхто не має права говорити нам, що ми маємо, а чого не маємо робити", — заявив 70-річний президент Піночет 2,000 чілійцям, які зібралися в індустріяльному місті Каранілягуе. „Жадна закордонна держава чи комісія, не зважаючи на її силу і впливи, не може накидати нам своєї волі", — заявив Піночет.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Зворот украдених грошей

Філіппіни позбулися зненавидженого народом диктаторського президента Фердинанда Маркоса, але „справа Маркоса" все ще актуальна. Вона стосується заходів нового філіппінського уряду під президентурою Коразон Акіно, щоби видістати бодай поважну частину маєтку, награбованого Маркосом за 20 років його президентури. Він придбав велетенський маєток, що його обраховують на сотні мільйонів долярів, головно таким способом, що він націоналізував різні галузі філіппінського господарства, призначував новими адміністраторами своїх довірених людей і зиски з отих підприємств скеровував не до державної каси, а до власної кишені. Гроші льокував головно в Америці, купуючи тут нерухомості та засновуючи під різними фікційними назвами корпорації, які насправді стали його власністю. В наслідок офіційних заходів нового філіппінського уряду створено в Конґресі окрему Підкомісію, яка намагається виявити, де властиво скриваються гроші, що їх накрав Маркос у свого народу. Та підкомісія під головуванням конґресмена Стівена Соляжа, демократа з Бруклину в Ню Йорку, який очолює Комісію для справ Азії, має дуже трудну роботу, бо Маркос заанґажував собі десяток першорядних адвокатів для оборони свого награбованого маєтку. Справа трудна з правної сторони головно тому, що Америка — демократична капіталістична країна принципово боронить приватну власність. Ото ж ідеться тут про докази, яка частина приватної власности Фердінанда Маркоса і його родини стала тією його власністю нелеґальними методами обману і грабунку.

Зате погані шанси Маркоса зберегти ввесь награбований маєток — між іншим кілька хмародерів у Мангеттені у Ню Йорку — це некорисна для нього політична коньюнктура. Америці залежить тепер на якнайкращих взаєминах з урядом Коразон Акіно з уваги на збереження на Філіппінах двох американських військових баз — морської і летунської. Американський Уряд і Конґрес свідомі також цього факту, що публічна опінія у всьому вільному світі є по стороні пограбованого філіппінського народу, а не Маркоса. Тому, напиклад, відклик адвокатів Маркоса до Міжнародного трибуналу у Газі, що мовляв, претенсії нового президента Філіппін Акіно безправні, був відкинений, суд признав право сконфіскувати його документи. Американський Уряд дав уже зрозуміти, що він не ставитиме перешкод звернути Філіппінам маєток, який виявиться крадіжжю.

ПІД НАТИСКОМ канадського уряду, американський Уряд згодився приступити до поборення проблеми обох країн, а саме, кислотного дощу, який занечищує повітря і оточення в ЗСА і Канаді. Цього тижня в Білому Домі йшли переговори в цій справі між президентом Роналдом Реґеном і прем'єр-міністром Браєном Малруні.

ОСОБИ, ЯКІ ХОЧУТЬ бути присутніми на церемоніях закінчення віднови Статуї Свободи в днях 3-го до 5-го липня ц.р. мають нагоду купувати на це квитки. 40,000 квитків уже продано тим особам, які фінансово причинились до відбудови, спонзорам і славетним особистостям. Церемонія почнеться у четвер увечорі, 3-го липня.

М. Платковський

НЕ ЗАБУВАЙМО АНІ ГІТЛЕРІВСЬКИХ, АНІ БОЛЬШЕВИЦЬКИХ ЗВІРСТВ

В останньому часі на Заході почали присвячувати багато уваги звірствам, яких допускалися гітлерівці, зокрема Ґестапо, проти багатьох національностей (ну, і звичайно, проти окремих осіб) під час Другої світової війни. Відома річ, що від гітлерівських народовбивців найбільш потерпіли жиди у різних країнах, що опинилися під німецькою окупацією, а зокрема в Польщі і в Україні. Проте, не менші жертви були й серед інших національностей. Французи, голляндці, юґослави, поляки, а також, і може в першу черґу, українці нараховують мільйонові жертви, за які вину поносять гітлерівці.

Першими жертвами серед українців були військовополонені. Як відомо, на початку німецького наступу на Совєтський Союз сотки тисяч червоноармійців дісталися до полону. Вони або переходили на бік німців, не бажаючи вмирати за сталінсько-большевицький режим, або масово попадали в оточення і не мали іншого виходу, як здаватися в полон. Були випадки, коли цих полонених була така маса, що відділи німецьких СС-ів просто розстрілювали їх, щоб позбутися клопоту вести полонених до таборів. Ще гірше було в таборах для полонених. Зимою з 1941 року на 1942 (а це була дуже люта зима) десятки тисяч полонених вмирали з голоду і холоду в цих таборах. Були серед них вояки різних національностей, але найбільше було українців, бо змобілізованих на швидку руку українців кидали відразу на фронт.

Не ліпше було для українців, коли німецька окупаційна влада закріпилася на деякий час в Україні. За найменшу провину Ґестапо розстрілювало селян або міських мешканців. Якщо десь було вбито хоч одного німця, що чинили, наприклад, большевицькі партизани, то приходили карні експедиції які дослівно розстрілювали населення цілих сіл з жінками і дітьми. А скільки українців і українок згинуло з голоду в жахливих таборах праці для „остівців" у Німеччині! коли почали діяти антинімецькі українські повстанці (УПА) то Ґестапо жорстоко мстилося на мирних українських жителях, розстрілюючи їх сотнями і тисячами. Ніхто не робив статистики скільки українського населення згинуло в наслідок гітлерівських звірств в Україні, але ці жертви напевно сягають мільйонів.

Україна в намірах Гітлера і його оточення мала обернутися в німецьку колонію, а її мешканці мали стати модерними рабами, позбавленими найелементарніших людських прав. Наприклад, на Україні для українців не було б ні вищих ні середніх шкіл навчання, найбільше були б там народні школи. Інтеліґенція мала б зникнути, а залишились би лише справді раби, які мали працювати на німецьких колоністів.

Усі ці безчинства гітлерівських окупантів нам добре знані і ми їх не забуваємо і ніколи забути не сміємо. Проте, ми також не забуваємо і ніколи не забудемо звірств і нелюдських знущань над українським населенням московсько-большевицьких окупантів. Чи треба нагадувати про безчинства большевицьких окупантів на Україні? Ми їх усі добре пам'ятаємо! Терор доби т. зв. воєнного комунізму, розгром української інтеліґенції, включно трохи пізніше з т. зв. ухилом в самій КП/б У, знищення УПАЦ і тисячів її єпископів та вірних, розгром української кооперації, розстріляння українського культурного відродження, арешти, розстріли і заслання, голод 1932/33 років, єжовщина 1937 року, а потім терор, переслідування, арешти і погром Української Католицької Церкви в роках після Другої світової війни. Ці переслідування і нелюдський терор тривають по нині, а різниця між гітлерівськими і большевицькими звірствами тільки та, що гітлерівські знущання закінчилися після розгрому гітлерівської Німеччини понад 40 років тому, а большевицькі звірства тривають по нинішній день.

Не дивно, що в Україні, в Польщі, в Чехо-Словаччині тощо не забувають гітлерівських безчинств. Але про ці гітлерівські звірства пишуть і постійно про них нагадують московські большевики в СССР і представники комуністичних режимів у т. зв. сателітних державах. Виходить, що комуністи таврують (і, зрештою, слушно) гітлерівський терор, але самі роблять те саме, що й гітлерівці. Те, що робили гітлерівці, було зле, але комуністи можуть, виходить, робити те саме, не почуваючи жадної вини за собою і вихваляють свої режими найдемократичнішими і найсправедливішими в світі. Що за нечуваний глум!!!

Не дивниця, що преса й „історичні" твори в СССР й інших комуністичних державах таврують гітлеризм, нічого не згадуючи про безчинства своїх режимів. Але дивно, коли т. зв. ліберальна преса в різних країнах світу пише про гітлеризм, слушно засуджуючи його, але нічого не згадуючи про минулі і сучасні звірства комуністичних режимів. При цьому характерна одна подробиця: виглядає так, що нинішні антигітлерівські писання ліберальної пре-

(Закінчення на стор. 4)

КОМУНІЗМ І ДИЛЕМИ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИЗВОЛЕННЯ

(Із передач радіо „Голос Америки")

Американський історик Джеймс Мейс, працюючи в рамках однієї з наукових програм Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, написав історичну монографію „Комунізм і дилеми національного визволення". Книга має підзаголовок: „Національний комунізм в Совєтській Україні, роки 1918 — 33".

Праця д-ра Мейса є найдокладнішим дослідженням цього періоду української історії, виконаним вченим неукраїнського походження. Перші рецензії, які з'явилися в західній науковій пресі, підкреслюють глибоке проникнення автора в дух і обставини доби і країни, яку він досліджує. Книга складається з трьох частин: перша — „Від російської колонії до совєтської республіки", друга — „Українізація та її криза" і третя — „Україна за часів Скрипника".

У вступі автор подає короткий огляд 1917-18-их років в Україні: створення Центральної Ради, яка проголосила спочатку автономію, а потім незалежність від Росії, боротьба московських большевиків проти українських національних прагнень, їхні початкові вимушені поступки українським большевикам, які бажали бачити Україну хоча й комуністичною, але національно-українською державою. Далі автор пише:

„Совєтська Україна успішно відкрила свій власний шлях до соціялізму під керівництвом Миколи Скрипника, старого большевика, який 1927 року змінив Шумського на посаді народного комісара освіти. Другорядність цієї посади може створити невірне уявлення про його справжню ролю як фактичного міністра в справах національних проблем, ідеології, культури і якнайбільшого оборонця інтересів України у всесоюзних органах. Скрипник перетворив українізацію на політику національного будівництва і намагався консолідувати українську національну державу в рамках Совєтського Союзу, сподіваючись, що Україна ввійде до майбутнього світового соціялістичного табору на рівних правах з найбільш розвиненими країнами Европи. Можливо хтось порівняє Скрипника з Ґомулкою або Тітом, але він не мав вирішальних засобів влади — національної армії та власних поліційних сил, які дозволили б йому успішно протистояти Москві. Проте Совєтська Україна Скрипника, не зважаючи на її тоталітарну суть, являла собою суроґат національної незалежности, не позбавлений певної привабливости".

У першому розділі своєї книги Дж. Мейс подає огляд ідейних стосунків між соціялістичними і націоналістичними ідеологіями. Марксизм, претендуючи на послідовну інтернаціоналістичність, ставив клясову солідарність принципово вище від національної солідарности і закликав до майбутнього зникнення національних відмінностей. Проте, Маркс писав про „історичні" та „неісторичні" нації, і в цих твердженнях містилися зародки майбутньої можливої націоналізації комуністичної ідеології. На практиці раз-у-раз з'являються всілякі симбіози марксизму з націоналізмом, які виявляються досить життєстійкими, хоча й неприродними з погляду первісної марксистської ідеї клясової боротьби та міжнародної пролетарської солідарности.

Ленін демагогічно грав на національних почуттях неросійських народів російської імперії, обіцюючи їм з одного боку право на необмежене самовизначення, а з іншого — оспівуючи переваги єдиної великої „пролетарської" держави перед кількома малими національними державами. Практично, Ленін був послідовним великодержавником і тому він рішуче й брутально опирався створенню національних соціялдемократичних і, пізніше, комуністичних рухів на національних територіях імперії, обстоюючи потребу в єдиному всеімперському большевицькому русі, не поділеному на національні частини. Відповідно до цієї політики большевики спочатку рішуче опиралися всім національним рухам, які виникли на території імперії після лютого 1917 року, називаючи їх реакційними і буржуазними. Так само вони ставилися й до українського національного руху.

Проте, несподівано могутній і бурхливий розвиток національних рухів народів імперії змусив большевиків змінити тактику, не змінюючи кінцевої великодержавницької мети: вони рішили не відкидати національних рухів, а використати їх, маскуючи свої сили на неросійських територіях під місцеві національні, але большевицькі рухи, — пише далі д-р Мейс у своїй книзі.

Але те, що спочатку було заплановано як маскування, дуже швидко призвело до появи справжніх національно-большевицьких сил. З'явилися большевицькі течії, які щиро вірили у можливість створення національних большевицьких держав на неросійських ет-

(Закінчення на стор. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про 3,000 пар взуття і кухонний ніж

Напевно деякі із читачів нашої рубрики „Про це і те" зі здивуванням читатимуть такий заголовок, але більшість відразу догадається, про які дві події ми думаємо. Та ж про них широко писала преса і порушували їх у всіх засобах масової інформації. Досі не сходить із сторінок преси та з вісток телевізії і радіо справа маєтків колишнього президента Філіппін Фердінанда Маркоса, але самогубство „короля Квінсу" в Ню Йорку Доналда Менеса, що потрясло нами усіми нюйоркчанами, зійшло з вісток з днем його похоронів.

Однак між одним і другим випадком, хоча вони дуже один від одного відмінні, — існує певний спільний знаменник, на ім'я якому захланність.

Коли читаємо щораз нові ревеляції на тему більйонового маєтку Фердинанда й Імельди Маркос, коли оглядаємо знімки з її приватної ґардероби із 3,000 парами взуття, 500 парами чорного спідного білля і сотнями суконь найдорожчих паризьких фірм, то нашому здивуванню немає меж.

І ставимо собі питання, як можна дійти до такого ступеня захланности, щоб не завважити цієї усієї неморальности такого життя, як його вели президент Філіппін і його дружина.

Показується, що саме захланність гроша є тепер така велика, що вона часто засліплює здоровий погляд і глузд у багатьох людей, а зокрема у цих, що займають визначні політичні і публічні пости. Нічого іншого як саме ця захланність довела до того, що Д. Менес закінчив самогубством, вбиваючи собі кухонний ніж у серце. Бо він, що мав відповідальний політичний і міський пост у Ню Йорку мав вистачаючо високу платню, щоб жити вигідно і спокійно і тільки жадоба мати більше гроша довела його до того, що почав брати хабари та допомагав іншим робити нечисті інтереси. Його самогубство — це найкращий доказ, що жадоба гроша перемогла у нього здоровий глузд так, як це бачимо у випадку Маркосів. Різниця тут хіба у кількості гроша, про яку йшлося в цих обох історіях.

Цікаве, що люди ніяк не можуть задоволитися такою сумою, що вистачала б на життя, а чим більше у них маєтку тим більше хочуть його помножити. Це завважуємо часто в нашому оточенні, навіть серед наших знайомих, і це нам тепер дає знову причину до задуми. Бо саме ми, українці, які на своїй шкурі неодноразово мали нагоду переконатися як мало можуть допомогти маєтки у різних життьових обставинах, хіба не повинні бути такими матеріялістами, як дехто ним став. Це хіба може тому, що щораз менше серед нашого оточення є тих хто пережив жахливі обставини Другої світової війни, коли протягом кількох годин можна було втратити ввесь дорібок цілого життя. А наші батьки перейшли такий досвід двічі, бо й у Першій і у Другій світових війнах. Пригадується оповідання мами, про часи коли гроші так втратили на вартості, що за купівлею хліба треба було іти із валізкою паперових банкнотів, як і пригадується у Другій світовій війні треба було платити за курку не безвартісними польськими золотими, а куском матерії.

Скільки наших однолітків мусіло розпочинати свою екзистенцію на нових поселеннях, маючи лише — здорові руки і здоровий глузд, та в доволі скорому часі якось зовсім добре влаштували собі життя. Чи це не найкращий доказ, що існують важливіші чинники, ніж гроші, яких ще нікому не вдалося взяти до гробу. І це саме доказали нам події недавніх днів. Аби воно було доброю наукою для усіх, що у них гріш ще й досі є на першому місці

О—КА

БРАЗИЛІЯ БУЛА ЗАСКОЧЕНА заявою президента Роналда Реґена, що в Нікараґуа вишколюються також бразилійці, які в майбутньому напевно стануть пробоєвою силою комуністів у розпаленні громадянської війни в Бразилії чи інших латиноамериканських країнах. Міністерство закордонних справ формально звернулося до амбасади З'єднаних Стейтів Америки, щоб вона вияснила, що саме мав на думці президент Р. Реґен, згадуючи у своїй промові-зверненні про Бразилію.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР новозеляндського уряду Дейвид Ленґ, під тиском політичних партій, які підтримували його у виборах, намагається позитивно полагодити існуючий конфлікт між Новою Зеляндією, Францією і З'єднаними Стейтами Америки. Він, розмовляючи з групою журналістів, заявив, що він хоче виелімінувати з політики антагонізм і упередження та повернутися, як він каже, до практичної співпраці з Парижем і Вашінґтоном. Він однак підкреслив, що не відступить від своєї ранішої антинуклеарної політики і не дозволить кораблям з атомовою зброєю причалювати до новозеляндських портів.

Анна Власенко-Бойцун

ШЕВЧЕНКОВІ ПСАЛЬМИ

II.

Псалом 43-ій також благальний, але всенародний. Тут наполегливе благання провідника (священика), який молиться за свій народ на виґнанні, в неволі. У Шевченка — це алегорія до Переяславського договору і поневолення України Москвою. Наведені нижче рядки вибрав Тарас Шеченко як епіграф до містерії „Великий Льох".

(скорочено)...

XLIII

І без плати, і без ціни оддав єси
Ворогам проклятим;
Покинув нас на сміх людям,
В напругу сусідам;
Нерозумним людям.
І кивають, сміючися,
На нас головами;
І всякий день перед нами —
Стид наш перед нами.
Окрадені, замучені,
В путах умираєм;
Не молимось чужим богам,
А Тебе благаєм:
Поможи нам, ізбави нас
Вражої наруги!
Поборов Ти першу силу,
Побори і другу,
Ще лютішу! ... Встань же, Боже!
Вскую будеш спати,
Од сліз наших одвертатись,
Скорби забувати?

Смирилася душа наша,
Жить тяжко в оковах!
Встань же, Боже, — поможи нам
Встать на ката знову!

У 52-му псальмі Тарас Шевченко як і Давид уболіває над безбожниками і гордими грішниками, які не лише знаважають Бога, але також кривдять людей і саме тому ті лукаві люди самі себе бояться. А праведні люди надіються на Боже милосердя, вірять, що Бог поверне їм волю. Вони моляться і хвалять Бога.

LII.

Пребезумний в серці скаже,
Що Бога немає,
В беззаконії мерзіє,
Не творить благая.
А Бог дивиться: чи є ще
Взискающий Бога?
Нема добре-творящого,
Нема ні одного!
Коли вони, неситії
Гріхами, дознають? ...

......................(скорочено)

Так самі себе бояться
Лукавії люди.
Хто ж пошле нам спасеніє,
Верне добру долю?
Колись Бог нам верне волю,
Розіб'є неволю.
Возхвалимо Тебе, Боже,
Хваленієм всяким....

У 81-му псальмі, автором якого уважають першого псальмопівця Асафа, Шевченко наголошує рівність людей без огляду на їхнє становище, рівність за яку, наш поет боровся у своїх політичних поемах, домагаючись справедливости для усіх людей, передусім покривджених: слуг, сиріт і кріпаків.

LXXXI.

Між царями-сусідами
На раді великій
Став земних владик судити
Небесний Владика.
„Доколі будете стяжати
І кров невинну розливають
Людей убогих? А багатим
Судом лукавим помагать?
Вдові убогій поможіте,
Не осудіте сироти,
І виведіть із тісноти
На волю тихих, заступіте
Од рук неситих! ..." Не хотять
Познать, розбити тьму неволі.
І всує — Господа глаголи,
І всує плачеться земля.
Царі, раби — однакові!
Сини перед Богом;
І ви вмрете, як і князь ваш
І ваш раб убогий.
Встань же, Боже, суди землю
І судей лукавих!
На всім світі Твоя правда
І воля, і слава.

У псальмі 132-му оспівана братня любов. Це одна з найкращих пісень Давида. Вона подобалася нашому пророкові, бо і Шевченко оспівував братню любов у своїх поезіях, передусім у посланні „І мертвим і живим і ненародженим землякам моїм в Україні і не в Україні моє дружнє посланіє".

Псалом 132-ий помістив Тарас Шевченко в своєму „Букварі" (ст. 5-7, виданому в 1860), як вправи на склади, що свідчить про важливе бажання Тараса Шевченка привчати дітей до братньої любови, тобто національної любови, що її бракувало поміж українцями тоді так само, як і в наших часах.

CXXXII.

Чи є що краще, лучче в світі,
Як укупі жити,
Братам добрим добро певне
Пожить, не ділити?
Яко мирро добровонне
З голови чесної
На бороду Аароню
Спадає росою,
І на шиї омети
Ризи дорогої;
Або роси Єрмонськії
На святії гори
Високії Сіонськії
Спадають і творять
Добро тварям земнородним
І землі, і людям:
Отак братів благих своїх
Господь не забуде —
Воцариться в дому тихім,
В сім'ї тій великій,
І пошле їм добру долю
Од віка до віка.

У псальмі 136-му змальовує Тарас Шевченко неволю і тугу за рідним краєм, яку переживали жиди у вавилонській неволі. В перекладі багато алегорій до поневолення України Москвою, особливо в невольничій пісні: „Якої ж ми заспіваєм на чужому полі?"

CXXXYI.

На ріках круг Вавилона,
Під вербами в полі,
Сиділи ми і плакали
В далекій неволі;
І на вербах повішали
Орґани глухії,
І нам стали сміятися

(Закінчення на стор. 4)

Новий український лікар — І. Маґун

Д-р Ігор Маґун

Приємно зустріти молодих професійних людей. Таким професіоналістом є і Ігор Маґун. Ігор народився в Ню Йорку і є сином інженера Володимира і маґістера фармації Лідії Маґунів. Початкове навчання закінчив в школі св. Юра, а середнє — в академії св. Юра, на протязі трьох літ, із відзначенням. Маючи всього 17-ть років, розпочав передмедичні студії в Нюйоркському університеті, де одержав ступінь бакалавра, а відтак маґістра із клітинної хірургії.

Під час маґістерських студій був інструктором лябораторії при університеті. Коли в академії св. Юра нагло забракло учителя біології, директорка звернулася з проханням до Ігоря вчити цей предмет. Він не відмовився не зважаючи на те, що був навантажений власним навчанням.

Медичні студії закінчив в Ґвадалягарі, Мехіко, де одержав диплом доктора медицини. В червні минулого року склав успішно іспит на лікарський дозвіл і розпочав лікарську практику із внутрішньої медицини в шпиталях Нюйоркського університету Белв'ю та Бут Меморіял.

З дитячих років Ігор любив музику і малярство. Вчився гри на скрипці, а відтак на бандурі в Українському Музичному Інституті, а також залюбки малював і брав приватні лекції з малярства, а відтак в університеті включав кредити із малярства та брав участь у різного роду виставках.

Ігор є активним пластуном від дитинства, а зараз є членом старшопластунського куреня „Лісові Чорти". В пластовій станиці в Ню Йорку займав різні пости: юнацького виховника, осередкового, кошового, а тепер є зв'язковим 9-го Куреня. Ігор любить природу, спорт, плавання, відбиванку, а понад усе — подорожування, яке для нього є більш приємне через знання додаткових чужих мов — еспанської і французької. Вдачею веселий, привітний, товариський, легкий до співжиття, Ігор є люблений товаришами і знайомими.

Молодому докторові Ігорові Маґунові ґратулюємо та бажаємо успіхів у важливій та відповідальній професії лікаря і віримо, що буде активно працювати в користь української громади.

Д-р Ігор Маґун є членом Українського Народного Союзу, у 457 Відділі.

Н. Н.

ВИСТУПАЮЧИ ПЕРЕД групою промисловців, прем'єр-міністер Нової Зеляндії Дейвид Ленґ сказав, що його країна хоче поліпшити відносини зі З'єднаними Стейтами Америки. Відносини між Новою Зеляндією і ЗСА почали погіршуватися рік тому, коли очолюваний Д. Ленґом лейбористський уряд заборонив вхід в новозеляндські порти військовим кораблям з нуклеарною зброєю. Оскільки ЗСА ніколи не повідомляють, що кораблі мають нуклеарну зброю, рішення уряду Д. Ленга означало, що вхід в новозеляндські порти закритий для всіх американських військових кораблів. На думку Уряду ЗСА, рішення Нової Зеляндії ставить під сумнів існування союзу АНЗЮС, куди, крім ЗСА і Нової Зеляндії входить Австралія.

МІНІСТРИ ЗАКОРДОННИХ справ сімох Комуністичних держав, членів Варшавського Пакту, розпочали у Варшаві, столиці Польської Народної Республіки, свої дводенні наради. Предметом нарад будуть справи переговорів про зменшення нуклеарної зброї й інші справи міжнародної політики.

ПОНАД 200,000 американських і південнокорейських вояків беруть участь у спільних маневрах, які почалися у вівторок, 18-го березня, і триватимуть десять тижнів. Уряд Північної Кореї висловив протест у зв'язку з маневрами військ ЗСА і Південної Кореї, назвавши їх провокаційними і підготовою до агресії.

В МИШИҐЕН СИТІ, Індіяна, 12 злочинців, засуджених на кару смерти, озброєних загостреними палками, захопили трьох працівників тюремної адміністрації і тримали їх як закладників протягом 12 годин. Після довгих переговорів закладники були відпущені в обмін за обіцянку поліпшити тюремні умови. Засудженим була надана можливість зустрітися з репортерами і передати по радіо свій меморандум.

Вийшов...

(Закінчення зі стор. 1)

Одночасно видавництво „Славута" повідомляє, що готується до друку другий том — у бібліографічній серії — а саме канадські видання української літератури неканадців. Сюди входять канадські видання українських клясиків і канадські видання сучасних українських авторів, що не жили в Канаді. До другого тому будуть уведені в окремому розділі, українські перекладні видання англійських, німецьких та інших авторів. Користуючись нагодою, видавництво „Славута" звертається до сучасних українсько-американських авторів, книжки яких видавали в Канаді, негайно зв'язатися з упорядником пишучи на адресу: Slavuta Publishers, 72 Westbrook Drive, Edmonton, Alta. Canada T6J 2E1.

Жінка у двох світах...

(Закінчення зі стор. 1)

ми родин і питання молоді, та охоплення їх молодечими організаціями. У питанні „Відношення до громади" будуть порушені справи відношення українців до американського політичного життя і участь їх у ній, відношення трьох українських іміґрацій до себе та вкінці як громада представляється очима молодої українки. Цікаві та дуже потрібні у сьогоднішньому житті, є ті, що їх мають заторкнути у третій групі програми, а це персональні зацікавлення молодої української жінки. Це в першу чергу напруження сьогоднішнього життя, подружнє життя, розводи та непорозуміння в родині і вкінці орудування власними фінансовими справами.

Останній аспект, що буде мати широке обговорення — це найбільше актуальне сьогодні питання заробіткової праці жінки, де обговорюватимуть справу плянування кар'єри, мережу неформальних професійних контактів, практичну підготову до інтерв'ю і заробіткову працю в українських установах.

Плян програми широкий та амбітний і перед програмовою комісією, в якій З. Брожині допомагають Ніля Павлюк, Ока Грицак, Дора Горбачевська та Тетяна Рожко, стоїть велике завдання уточнити теми і піднайти компетентних і добрих доповідачів. Питаємося хто з них вже намічений, але З. Брожина наразі відмовляється від подавання прізвищ, бо все ще ідуть з деякими пропонованими прелеґентами переговори щодо їхньої участи.

Н. Нинка інформує, що Організаційна комісія під проводом Люби Никифорук вже розпочала інтенсивну працю і складається з членів, які живуть в околиці Ню Йорку — Ню Джерзі тому, що сама конференція відбудеться тим разом в Іст Гановері, Н. Дж., у приміщеннях Рамада Інн, якими завідує відомий молодий підприємець Орест Федаш.

Фінансову комісію очолює Леся Качмар, яка, як нам каже, досі ще працює сама, але зчасом добере собі відповідних помічниць, коли час конференції буде зближатися. Зараз стоїть велика праця перед Пресовою комісією, якою провадить редакторка „Нашого Життя" Оля Лісківська з допомогою Марти Бачинської і Марії Цісик. Інформації обіцяють гості подавати читачам до відома.

Вже з цієї першої розмови можна ствердити, що друга конференція молодих українських жінок п. н. „Громада — це ми", заповідається дуже цікаво. Вона заплянована на 4-го і 5-го жовтня 1986 року, з цим, що вже в п'ятницю, 3-го жовтня, будуть через цілий день відбуватися дві майстерні для тих, що зможуть перебувати на спільних нарадах цілі три дні.

На закінчення нашої першої розмови пригадуємо ще раз багатолюдну конференцію в 1982 році „Українська жінка у двох світах", пригадуємо її сесії, палкі дискусії і запал, з яким група молодих активісток Союзу Українок Америки під проводом Анізії Савицької працювала. Слухаючи плянів другої конференції, ми не маємо сумніву, що вона буде не менше вдалою.

БЮДЖЕТНА КОМІСІЯ Сенату, в якій більшість належить республіканцям, виступила проти запропонованого президентом Роналдом Реґеном збільшення бюджету Пентагону на вісім відсотків. Комісія виробила компромісовий плян, який передбачає виділити на військові потреби в наступному році 295 біл. дол., що є на 25 біл. дол. менше, ніж пропонував Президент. Ця сума не покриє навіть видатків, викликаних інфляцією, тому в дійсности військові видатки на випадок прийняття компромісового пляну зменшаться. Комісія запропонувала також збільшити податки на 18,5 біл. дол. Ці заходи, на думку голови комісії сенатора Піта Доменічі, дадуть змогу зменшити бюджетний дефіцит до 144 біл. дол. Комісія запропонувала також запровадити додатковий податок у висоті 16 центів на кожну пачку папіросів. „Ми не зачепимо систему соціяльного забезпечення і прямі федеральні податки", — сказав П. Доменічі. Білий Дім відкинув цей плян і тепер шукатимуть компромісу.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього в дні 27-го лютого 1986 року відійшов у Вічність, проживши 93 роки, наш Дорогий
БАТЬКО, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСЬ, СТРИЙКО І ВУЙКО,
був. довголітній голова Зборівського Допомогового Комітету в Ню Йорку

бл. п.

ІВАН ЗАЯЦЬ

Цією дорогою висловлюємо щиру подяку всім тим, які в нашому родинному горю прийшли нам з поміччю і потіхою. Щира подяка за особисті і телефонічні співчуття, за вінки і китиці квітів, за замовлені Служби Божі і за пожертви на добродійні цілі в Його пам'ять.

Щира подяка о. Голикові з церкви Покрова Божої Матері в Бронксі, Н. Й. о. Ігуменові Гавкалюкові, о. Максимові, о. Мюлерові і братчикові Орипкові з манастиря оо. Василіян в Ґлен Кові, Н. Й.

Щира подяка Родині, Приятелям і Знайомим, які брали участь в похоронних відправах в каплиці, церкві і на цвинтарі Кальварія, Н. Й. Хай Всемогучий Бог винагородить Вас всіх своїми щедрими ласками.

Родина жертвує в пам'ять Покійного свого Батька 100.00 дол. на радіопрограму оо. Василіян в Ню Йорку і 100.00 дол. на виховання місіонерів в манастирі св. Йосафата в Ґлен Кові, Н.Й.

В глибокому смутку:
сини: АЛЕКСАНДЕР
ВОЛТЕР
доньки: СОФІЯ ПОРУЧИНСЬКА з родиною
АННА МЕК-КОРМИК з родиною
шість внуків
чотири правнуки
брат — МИХАЙЛО в Україні
ближча і дальша Родина в ЗСА, Україні і Польщі

Патріярхальне Товариство — Відділ в Озон Парку, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з Членством і Громадянством, що в середу, 19-го березня 1986 р. відійшов у Вічність на 77-му році життя, довголітній член Управи Товариства, Відділ в Озон Парку

бл. п. мґр прав

ВАСИЛЬ ЗАХАРЧУК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в похоронному заведенні Walsh — La Bella and Son, 87-13, 87th St., Woodhaven, N.Y.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 21-го березня 1986 р., о год. 8-ій веч.

ПОХОРОН в суботу, 22-го березня 1986 р., год. 9.30 ранку в церкві Покров Божої Матері в Озон Парку, опісля на цвинтар Оливна Гора на Квінсі, Н. Й.

•

Синам Покійного складаємо найщиріші співчуття.

УПРАВА

Замість квітів на свіжу могилу просимо складати датки на Патріярший Фонд.

В СЬОМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БАТЬКА

бл. п.

Проф. ВОЛОДИМИРА ВОВЧКО-КУЛЬЧИЦЬКОГО

складаю:
$100.00 .... на Сестер Василіянок у Філядельфії
$100.00 .... на Собор Пресв. Родини у Вашінґтоні

Ліда КУЛЬЧИЦЬКА ҐІФФЛЕР

Ділимося болючою вісткою, що 20-го березня 1986 р. упокоїлася у Бозі на 83-му році життя наша Найдорожча і Незабутня
МАМА, СЕСТРА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

ІРИНА ЯКОВЛІВНА СТОСОВСЬКА
з дому СЕГЕЙДА

ПАНАХИДИ відбудуться в суботу, 22-го і в неділю, 23-го березня 1986 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Conroy Funeral Home, 21 E. 2nd St., Bound Brook, N.J.

ПОХОРОН в понеділок, 24-го березня 1986 р., о год. 10-ій ранку в Церкві-Пам'ятнику у Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Прибиті горем:
донька — ТАМАРА з мужем КЕННЕТОМ
сестра — ОЛЕКСАНДРА з мужем о. АРТЕМІЄМ
брат — ЗАХАРІЙ з дружиною ОСИПОЮ і сином СВЯТОСЛАВОМ
братова — ГАЛИНА СЕГЕЙДА з родиною
внуки —
КОРІН з мужем ДЕНИСОМ і дітьми
ХРИСТИНА з мужем ЕДВІНОМ і дітьми

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 19-го березня 1986 р., несподівано, відійшов у Вічність, на 69-му році життя наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК І БАТЬКО

бл. п. пластун сеніор

ВІКТОР ЯВОРСЬКИЙ

ПАНАХИДА відбудеться у п'ятницю, 21-го березня 1986 року, о год. 7.30 у похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у суботу, 22-го березня 1986 р., о год. 9.30 ранку у церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а опісля на цвинтар Evergreen Cemetery в Елизабет, Ню Джерзі.

Горем прибиті:
дружина — ІВАННА ЗАЯЦЬ-ЯВОРСЬКА
син — ВІКТОР
донька — ХРИСТИНА
сестри —
ОЛЕКСАНДРА КОПАЧ з чоловіком РОМАНОМ і родиною
СТЕФАНІЯ ЛІСІКЕВИЧ з чоловіком АДАМОМ та родиною
шваґерки — ІЗЯСЛАВА і ЗИНОВІЯ ЗАЯЦЬ

У глибокому смутку та горю повідомляємо Рідних, Приятелів та Знайомих, що в середу, 19-го березня 1986 р. відійшов у Вічність наш Найдорожчий ТАТО

бл. п.

ВАСИЛЬ ЗАХАРЧУК

ПАНАХИДА в п'ятницю, 21-го березня 1986 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Walsh — La Bella and Son, 87-13, 87th Street, Woodhaven, N.Y.

ПОХОРОН у суботу, 22-го березня 1986 р., о год. 9.30 ранку в церкві Покров Божої Матері в Озон Парку, Н. Й., опісля на цвинтар Оливна Гора на Квінсі, Н. Й.

Горем прибиті:
ЮРКО і АНДРІЙ — сини
ближча і дальша Родина

51-ий Відділ ООЧСУ і Відділ УККА в Озон Парку, Н. Й.

Зі жалем і смутком повідомляємо наше Членство і Громаду в Озон Парку, Н. Й., що по довгій і тяжкій недузі відійшов у Вічність на 77-му році життя

бл. п. мґр прав

ВАСИЛЬ ЗАХАРЧУК

довголітній член Управи 51-го Відд. ООЧСУ в Озон Парку та довголітній секретар Патріярхального Товариства і член церкви Покров Божої Матері в Озон Парку.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 21-го березня 1986 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Walsh — La Bella and Son, 87-13, 87th Street, Woodhaven, N.Y.

ПОХОРОН у суботу, 22-го березня 1986 р., год. 9.30 ранку в церкві Покров Божої Матері в Озон Парку, опісля на цвинтар Оливна Гора на Квінсі, Н. Й.

Управи ООЧСУ і УККА

В глибокому смутку повідомляємо усіх Пластунів та Українську Громаду, що в дні 19-го березня 1986 року відійшов, ненадійно, у кращий світ

бл. п. пл. сен. кер.

ВІКТОР ЯВОРСЬКИЙ

голова Головної Пластової Ради

•

Родині Покійного складаємо вислови щирого співчуття і схиляємо в пошані голови перед Тінями нашого Друга і голови.

Члени
Головної Пластової Ради

Провід пластового Плем'я „Сіроманці"

в глибокому смутку повідомляє своїх Членів, Пластове Братство і всю Громаду, що з Волі Всевишнього відійшов на Вічну Ватру наш Дорогий Друг, Курінний 29-го Куреня УПС „Сіроманці"

сл. п. інж. сен. керівництва

ВІКТОР ЯВОРСЬКИЙ

дня 19-го березня 1986 року

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Болем опечаленій Родині Покійного складаємо наші глибокі співчуття.

•

В пам'ять Покійного Плем'я „Сіроманців" складає 1000.00 дол. на цілі Пласту.

Плем'я „Сіроманців"

ДОРОГІ ДЕЛЕҐАТИ Й ДЕЛЕҐАТКИ! ЩЕ ТІЛЬКИ ДВА МІСЯЦІ ВІДДІЛЯЄ НАС ВІД 31-ої КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. НАШОЮ МЕТОЮ Є ПРИДБАТИ 1,500 НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО КОНВЕНЦІЇ. МИ ДОСЯГНЕМО ЦЮ МЕТУ, ЯКЩО КОЖНА ДЕЛЕҐАТКА Й КОЖНИЙ ДЕЛЕҐАТ ВИКОНАЄ СВОЮ ПОВИННІСТЬ І ЗОРГАНІЗУЮТЬ ТРАДИЦІЙНУ ДЕСЯТКУ НОВИХ ЧЛЕНІВ. ТОЖ ВИКОРИСТАЙМО КОЖНИЙ ДЕНЬ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ НОВИХ ЧЛЕНІВ І В ЦЕЙ СПОСІБ ЗБІЛЬШИМ СТАН НАШОГО ПОСІДАННЯ.

У Клівленді вшанували інж. І. Фура

23-го лютого українське громадянство великого Клівленду вшанувало одного з провідних суспільних робітників свого поселення, інж. Івана Фура, використовуючи для цього нагоду — 80-річчя його життя і річницю вінчання у Львові з Стефанією Тисівною.

Інж. І. Фур.

До Клівленду прибув ювілят з родиною 1-го вересня 1952 року як відомий кооператор-організатор господарського і освітнього життя в селі Ременові біля Львова. Вислідом його кооперативної праці в Ременові була районова молочарня (1931) з модерним будинком, перша на українських землях „Кооператива Здоров'я" від квітня 1937 року, цегольна з бетонярнею, фабричка содової води й лімонади та збут збіжжя кооперативою „Єдність". Працею в інших товариствах, найбільше в читальні Просвіти, при якій провадив драматичний гурток, і створенням оркестри з найнятим фаховим дириґентом він причинився також до підвищення культурного рівня не тільки того села, але й довколичних сіл. Протягом семи років Ременів з 1577 мешканцями став зразковим українським селом у Галичині і до нього приїздили визначні гості подивляти успіхи молодого дир. І. Фура і свідомого селянства. Про ті успіхи писали в господарсько-кооперативному часописі органі Ревізійного Союзу Українських Кооператив, а на еміґрації пригадав їх д-р Ілля Витанович в „Історії українського кооперативного руху" (Ню Йорк, 1964).

В часі війни дир. Фур був співорганізатором Союзу Кооператив „Пробоєм" у Грубешові на Холмщині, а скитальські роки перебув у таборі в Реґенсбурзі, у південній Німеччині.

У своєму новому поселенні у Клівленді, інж. Фур продовжував ініціятивність і завдяки йому постало Товариство „Рідна Школа", Відділ Т-ва Українських Інженерів Америки, Т-во „Самопоміч" та недавно Клюб Сеньйорів у Пармі — і у всіх них був вибираний першим головою. Інж. І. Фур проводив також у Відділі Товариства За Патріярхат, у Відділі УНС ч. 251 (досі) і в Окружній Раді відділів УНС. Він став також співосновником Союзу Купців, кредитової кооперативи „Самопоміч", Осередка Публіцистично-Наукового Інституту і був в їх управах, як теж в Осередку НТШ та в різних громадських і видавничих комітетах, у тому й у Комітеті купна Пластового дому, для привітання Патріярха Йосифа в 1973 році, Золотого ювілею Українських Злучених Організацій — Відділ УКК, та в сучасних комітетах: будови собору св. Йосафата, Тисячоліття Хрищення України при епархії в Пармі, та комітеті Гарвардський Проєкт. Він став інкорпоратором Українського Музею-Архіву, був головою Церковно-Громадського Міжвизнаневого Комітету оборони віри і Церкви в Україні, а в пенсійному віці п'ять років трудився добровольцем для федеральної програми ВІСТА. Тут мусимо обмежитися лиш до згадки про його найважніші і довші суспільні обов'язки. До них конечно врахувати його статті у реґіональних збірниках — рідної Дрогобиччини (народився в селі Вацевичі) і Надбужанщини, та дописи в різній пресі про місцеві події. Одна з найцікавіших статтей „Озвучена книга" про начитування на ленти книжок для незрячих була надрукована у шістьох газетах на цьому континенті.

За всю многогранну діяльність інж. Фур був нагороджений шістьома українськими грамотами, у тому від УЗО в їх ювілейному 1978 році, десятьма від урядів і трьома від ВІСТА.

Від рідного громадянства признання за 55 років суспільної праці інж. Фур одержав старанням вибраного 10-го грудня Громадського комітету під кермою Степана Кікти і під патронатом УЗО. 23-го лютого Владика Роберт відправив у соборі в Пармі, разом з парохом о. шамбеляном Михайлом Ревтюком, Архиєрейську Літургію в намiренні ювілята, а після неї представники організацій і знайомі зібралися на полуденок у готелі Гарлі в Інделенденс, Огайо. Ця зустріч об'єднаної громади пройшла у заплянованій дружній атмосфері великої місцевої родини, що разом радіє і шанує — та й одночасно спільно сумує і тривожиться несправедливими обвинуваченнями українців і судами над ними у нашому Клівленді та в інших містах і державах.

Створений вже у відкритті головою Комітету святково-родинний настрій, продовжував у тому дусі проф. д-р Юрій Кульчицький у своїх чинностях тостмайстра, як і всі виступаючі з короткими висловами признання чи побажань: о. шамбелян Михайло Ревтюк, донька ювілята Марія Федьків і внуки: Андрій, Ліда і Дарка Футеї та Ромко, Юрчик і Доріянчик Федькови, дир. Ґеня Бочар, голова УЗО мґр Василь Ліщинецький, Генріх Штайнгаґен (монолог про життя ювілята в Америці) і д-р Богдан Футей.

Свідок кооперативної праці ювілята інж. Ірина Кашубинська переповіла його життєвий шлях і діяльність, а Владика Роберт повідомив, що у признанні за працю в релігійній ділянці іменував інж. І. Фура почесним членом своєї Епархіяльної Ради і вручив йому пам'яткову плякетку. Між тими виступами були прочитані привітання від президента Р. Реґена, проклямації від посадників Клівленду, Ю. Войновича і Парми, І. Петруски, побажання від 26-ти організацій і 35-ти громадян, у тому віршовані від кооперативного друга Миколи Кавки (Мамая) та вручено дарунки від Комітету і приятелів, а від видавництва — перший примірник цінного збірника „Реґенсбурґ".

Полуденок закінчив ювілят інж. Фур подякою усім співробітникам на його довгому шляху та місцевим суспільникам за відзначення його народної праці на такому громадському форумі. У скромності ювілят не признався, що на цьому шляху кооператора, а потім політичного еміґранта, віддавав ввесь труд рідному народові, який то клич був частиною декорації в залі, намальованої М. Кавкою (Мамаєм).

На пам'ятку ювілею інж. Фура Комітет видав „Одноднівку" з його життєписом, а програму зфільмовано і утривалено знімками.

З нагоди цього ювілею подружжя Фурів, його доньки і внуки та вісім громадян пожертвували 515 дол. на цілі Українського Музею-Архіву у Клівленді.

Всі учасники були вдоволені, що громада організованим способом виявила інж. Фурові пошану і признання за успішну народну працю. Він бо народний плугатар, ще й далі активний в українському житті.

Степан Кікта

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Шевченкові...

(Закінчення зі стор. 2)

Едомляни злії:
„Розкажіть нам пісню вашу.
Може й ми заплачем? ...
Або нашу заспівайте,
Невольники наші!"
— „Якої ж ми заспіваєм
На чужому полі?
Не співають веселої
В далекій неволі...
І коли тебе забуду,
Ієрусалиме, —
Забвен буду, покинутий.
Рабом на чужині;
І язик мій оніміє,
Висохне, лукавий,
Як забуду пом'янути
Тебе, наша славо!
І Господь наш вас пом'яне,
Едомськії діти,
Як кричали ви: „Руйнуйте,
Руйнуйте, палите
Сіон святий!" Вавилоня
Дщере окаянна!
Блаженний той, хто заплатить
За твої кайдани!
Блажен! Блажен! Тебе, злая,
В радості застане
Розіб'є дітей твоїх
О холодний камінь!

Одинадцятий псалом Тараса Шевченка — оригінальний і зовсім пристосований до відносин, що панували в XIX віці в царській Росії, хоч тема облуди і брехні запозичена з Давидового псальма. У своєму пророцтві Шевченко твердо вірить, що „Задля горя нужденних і зідхань бідних ось я встану — каже Бог". Поет вірить, що його слово стане на сторожі відродження його поневоленого народу.

Шевченкове слово „стояло на сторожі" не лише в XIX столітті, воно стоїть „на сторожі" і в XX віці та стоятиме доти, поки українці не будуть готові об'єднатися і всі станути спільно в обороні своєї Батьківщини.

Кінець.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 3

Д. Стецик, Парма	62.00	Р. Грабець, Парма	2.00
Д-р Я. Рожанковський, Енґлвуд Клиффс	22.00	В. Грицик, Ню Йорк	2.00
А. Кобаса, Вілліямставн	20.00	П. Гюм, Голлівуд	2.00
А. Дорошенко, Сідербурґ	12.00	Д-р І. Дорожинський, Вудсайд	2.00
М. Кулинич, Джексон Гайтс	12.00	М. Дребич, Бронкс	2.00
В. Ленчук, Джерзі Сити	12.00	В. Дусанівський, Баффало	2.00
А. Луцька, І. Орора	12.00	В. Єрега, Ґлен Спей	2.00
М. Мартинюк, Клифтон	12.00	М. Завіський, Баффало	2.00
К. Ніщук, Балтимор	12.00	М. Захарко, Менвілл	2.00
І. Сєрант, Ню Йорк	12.00	А. Калинович, Джерзі Сити	2.00
М. Теслюк, Парма	12.00	Т. Кахнич, Джерзі Сити	2.00
А. Моряк, Елизабет	10.00	А. Кедринський, Джерзі Сити	2.00
О. Михаленко, Ст. Пітерсбурґ	10.00	Ф. Кобас, Саґіно	2.00
В. Никифорук, Джексон Гайтс	10.00	М. Кознарська, Джерзі Сити	2.00
Т. Чучман, Амстердам	10.00	М. Королишин, Фінікс	2.00
Ю. Волошин, Фоллс Чирч	7.00	П. Королишин, Норт Порт	2.00
Й. Зубрицький, Джерзі Сити	7.00	А. Крупський, Дітройт	2.00
С. Михалько, Ґарфілд	7.00	Д. А. Кучкуда, Веніс	2.00
Д-р Л. Мостович, Лексінґтон	7.00	С. Кушій, Генкак	2.00
Д-р Я. Музичка, Кентон	7.00	І. Кушнір, Гемтремк	2.00
В. Папіж, Дітройт	7.00	С. Ладанай, Ферв'ю	2.00
Е. Піндічук, Оссінінґ	7.00	С. Лешко, Ню Йорк	2.00
І. Присташ, Бетлеґем	7.00	П. Лещишин, Рочестер	2.00
о. М. Харина, Філядельфія	7.00	О. Линник, Ґлен Спей	2.00
М. Чорний, Джамейка	7.00	Т. Попадчак, Асторія	2.00
А. Яременко, Мейплвуд	7.00	Я. Лучанко, Філядельфія	2.00
І. Озоровський, Джерзі Сити	6.00	І. Маречко, Севен Гіллс	2.00
А. Журко, Чикаґо	5.00	Д. Микита, Фінікс	2.00
Е. Плескачевський, Лексінґтон	5.00	А. Моцьо, Чикаґо	2.00
Гр. Половинко, Парма	5.00	Д-р Ю. Осадца, Ґлен Спей	2.00
Ю. Федечко, Колюмбус	5.00	В. Палійчук, Клівленд	2.00
І. Зелем, Вотерфорд	4.00	В. Пальчинська, Вудгейвен	2.00
А. Рибальт, Янґставн	4.00	М. Попович, Тонтон	2.00
А. Яворський, Гартфорд	4.00	М. Ржепецька, Ню Йорк	2.00
Е. Ярмолюк, Расселвілл	4.00	В. Роспутко, Філядельфія	2.00
Е. Лехман, Віллімантик	3.00	М. Рубич, Керґонксон	2.00
Д. Бортнік, Дедгем	2.00	Д-р М. Сатурський, Нюкамерставн	2.00
І. Боярська, Нерровсбурґ	2.00	В. Сенежак, Вест Орендж	2.00
І. Винник, Ню Йорк	2.00	І. Скіра, Філядельфія	2.00
Р. Винник, Гайд Парк	2.00	Я. Степанків, Стемфорд	2.00
Д. Війтек, Омага	2.00	А. Тилька, Ню Британ	2.00
Р. Волчук, Джерзі Сити	2.00	М. Томків, Чикаґо	2.00
М. Ґеорґія, Вайтголл	2.00	Е. Федик, Вудсайд	2.00
С. Ґерловський, Філядельфія	2.00	О. Фіріщак, Чикаґо	2.00
М. Ґордон, Гартфорд	2.00	І. Холєва, Гемтремк	2.00
П. Ґула, Чикаґо	2.00	Р. Чариш, Філядельфія	2.00
П. Гарматій, Галландейл	2.00	В. Черевко, Ст. Пітерсбурґ	2.00
Я. Городецький, Кендел Парк	2.00	С. Чміль, Перу	2.00
А. Грабар, Спрінґ Гілл	2.00	К. Шевчук, Рочестер	2.00
		В. Шмуляк, Гіллсайд	2.00
		А. Юзвяк, Ст. Авґустін	2.00

У В'ЄТНАМІ НАРАХОВУЮТЬ не менш як 20,000 осіб, які хочуть виїхати на постійне проживання до З'єднаних Стейтів Америки. Однак уряд В'єтнаму робить перешкоди тим, хто має шанси на еміґрацію до ЗСА і не дає їм можливости зустрітися з американськими представниками. За останні півроку з В'єтнаму до ЗСА виїжджало від 800 до 1,500 осіб щомісяця. Тепер, через перешкоди, що їх чинить комуністичний уряд, кількість імігрантів постійно зменшується.

Не забуваймо...

(Закінчення зі стор. 2)

си в багатьох випадках інспіруються пропаґандивними джерелами з Москви. Виглядає так, що такими методами Москва хоче відвернути увагу світової опінії від нинішніх злочинів комуністичних режимів.

На наш погляд, для того, щоб статті чи навіть цілі книги про минулі гітлерівські злочини були об'єктивними і переконливими, вони завжди повинні б кінчатися, прикладом, так: Тут описані минулі гітлерівські злочини. Вони ніколи не можуть повторитися в майбутньому. Але при цьому ми не повинні забувати, що такі злочини поповнювано не тільки в минулому, але вони мають місце також і в сучасному в країнах з комуністичними режимами, насамперед у СССР. Обов'язком всіх людей у культурному світі є протидіяти цим жахливим злочинам комуністичних режимів.

Комунізм...

(Закінчення зі стор. 2)

нічних територіях. Першими українськими большевиками, які виступили проти централізації, за справжнє національне самовизначення, були Сергій Мазлах і Василь Шахрай. В 1918 році вони видали брошуру під назвою „До хвилі: що діється на Україні і з Україною". Загальний вибух національних почуттів на Україні захопив досить велику частину українських большевиків, які створили українську комуністичну партію (так звані „укапісти").

Врешті, Ленін з його гострим відчуттям тактичної вигоди, проголосив політику широкої націоналізації большевицького руху в неросійських частинах колишньої російської імперії. Це офіційне проголошення сталося на XII з'їзді большевицької партії, який відбувся у квітні 1923 року.

На хвилі рішень XII з'їзду партії в Україні розквітнув процес так званої „українізації", який в період до 1933 року викликав значне піднесення українського національного і культурного життя. Символами цього періоду стали в політичному житті — Микола Скрипник, а в культурно-мистецькому — Микола Хвильовий. Одначе Москва жорстоко здавила будь-які прояви національних стемлінь України. Московська імперія є найжахливішим поневолювачем багатьох волелюбних народів.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АЛЕКСАНДРА МАЛИНЯК, член УНС Відд. 350-го ім. св. Арх. Михаїла в Стемфорді, Конн., померла 25-го вересня 1985 року на 93-му році життя. Нар. 1892 року в Україні. Членом УНС стала 1915 року. Залишила у смутку доньок — Софію Мучинську, Гелену Гайнлайн і Джозефіну Малиняк; п'ять внуків і 13 правнуків. Похорон відбувся 28-го вересня 1985 року на цвинтарі Квін оф Піс у Стемфорді, Кт.

Вічна Їй Пам'ять!

Тома Фінів, секр.

ВАСИЛЬ ҐОЙ, член УНС Відділу 316-го Т-ва Український Народний Дім у Рочестері, Н. Й., помер 5-го жовтня 1985 року на 64-му році життя. Нар. 1921 року у Вербилівцях, повіт Рогатин, Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку сина Івана. Похорон відбувся 7-го жовтня 1985 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

ПЕТРО ЗАРІЧНЯК, член УНС Відд. 481-го ім. Івана Франка в Карнеґі, Па., помер 12-го жовтня 1985 року на 71-му році життя. Нар. 21-го квітня 1914 року в Карнеґі, Па. Членом УНС став 1946 року. Залишив у смутку дружину Анну і синів Степана і Давида. Похорон відбувся 15-го жовтня 1985 року на цвинтарі св. Тройці в Карнеґі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Гелен Возняк, секр.

СЕРГІЙ НЕБОЖИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 327-го Т-ва „Запорозька Січ" в Гемпстеді, Н.Й., помер 30-го серпня 1985 року на 64-му році життя. Нар. 1921 року в Горохові на Волині, Україна. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Феодосію, синів Леоніда і Володимира з дружинами і семеро внуків. Похорон відбувся 3-го вересня 1985 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

З. Зарицька, секр.

КОНСТАНТИН ҐУРАН, член УНС Відд. 367-го Т-ва „Запорозька Січ" в Рочестері, Н.Й., помер 21-го жовтня 1985 року на 85-му році життя. Нар. 4-го березня 1900 року в селі Блазів, повіт Самбір, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Наталію, сина Мирона, дві дочки Христину і Галю, сестру Анну Спренську, три сестри в Україні та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 23-го жовтня 1985 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Попович, секр.

ЯКІВ БУРІЙ, член та секретар УНС Відд. 402-го ім. Тараса Шевченка в Етобіко, Онт., помер 6-го жовтня 1985 року на 59-му році життя. Нар. 1927 року в Володимирці, Україна. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Любомиру з мужем Джаном та дітьми — Михасем, Сонею і Аріяною, дочку Уляну Перович з мужем Крисом, кузинку Олю Ковальчук та родину в Україні. Похорон відбувся 10-го жовтня 1985 року на цвинтарі Парк Лови в Торонто, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Бурій, секр.